

til Ting, som aldrig have været godkendte af Rigsdagen. Jeg skal saaledes oplyse, at her forlanges af Krigsministeriet ved disse af Flertallet stillede Ændringer, som her ere under Forhandling, ikke mindre end 1,596,475 Kr., dels paa § 22, dels paa § 26. Jeg skal tillige tage Marineministeriet med, da det influerer paa Mindretallets Stilling, og der kan vel ikke være noget i Vejen for, at jeg nævner Summerne, som der er Tale om i Ændringsforslagene, skønt de ikke for Øjeblikket ere under Forhandling. For Marineministeriets Vedkommende er der Tale om 1,205,400 Kr., saa det bliver i alt et Beløb af 2,801,875 Kr., som de Herrer Forsvarsministre forlange mere end bevilliget. I det hele taget ville de Ændringer, vi nu have under Behandling, og dem, vi havde i Gaar, give en forøget Udgift af 3,305,792 Kr., og det er en saa stor Forøgelse, at, saa vidt jeg skønner, vil Finansloven, naar den vedtages med alle disse Ændringer, gaa fra os med et lille Minus; ganske nøjagtig har jeg ikke været i Stand til at kunne udregne det, men jeg tror, det vil blive et lille Minus. Som Finansforlaget var forelagt oprindeligt af den højtærede Finansminister, var der et Plus af 1½ Mill. Kr. Det kom til os med et Plus af henved 3 Mill., og nu skulle vi i en Tid som denne ved at vedtage disse Ændringer gaa til et Minus; det er noget, jeg tror, vanskeligt kan se. Jeg skal slutte mig til en tidligere Udtalelse, som i sin Tid blev fremjat af Direktør i Nationalbanken og forhenværende Landskingsmand Ussing. Han udtalte nemlig, da han den Gang stemte mod lignende Ændringer vedrørende Forsvarsvæsenet, at han gjorde det, fordi Danmark kom for højt op i sine militære Udgifter, som han nærmere oplyste. Han sagde, at Danmark var det Land, som gav mest ud til sit Forsvarsvæsen efter Folketallet. Han stemte imod baade af den Grund og tillige, fordi han frygtede for, at Vedtagelsen af Forslagene vilde bidrage til, at man overhovedet ikke i mangfoldige Aar vilde komme ind i regelmæssige Tilstande. Jeg tror, at daværende Direktør Ussing har set rigtig; Erfaringen synes at have stadfæstet det, og skulde vi ikke i Aar komme igennem, vil det være den samme Grund, antager jeg, som vi strande paa, nemlig at Forsvarsvennerne, de saakaldte sagkyndige, forlange mere, end vi fra vort Standpunkt finde det forsvarligt og rigtigt at give. Jeg skal gerne udtale, at jeg for mit Vedkommende, for at bruge et kort Udtryk, aldeles ikke er Forsvarsnihilist. Jeg vil lige saa lidt i det Stykke som i andre Punkter bryde med Udvillingen. Det

kan man ikke, og det overraster mig tit, naar de saakaldte Europæere tale, som om de ville bryde med Udvillingens store Lov, skønt de dog til en vis Grad ere Darwinister. Jeg agter ikke at være med til at overstære den historiske Traad, vil altsaa heller ikke paa det Punkt være med til det, og derfor vil jeg gerne give til Forsvarsvæsenet, hvad jeg efter min Overbevisning er kommen til at anse for rigtigt, og hvad Landet i det hele kan taale at bære. Men det er jo ganske vist, at det er meget stort, det, der forlanges ogsaa i Aar, uagtet de Herrer Forsvarsministre baade ved deres oprindelige Forslag og ved Ændringerne, som vi nu have til Forhandling, mene, at de formodentlig ere meget beskedne. Selv i Aar løber det op til 22,590,963 Kr. Ganste vist har jeg deri medregnet alt, hvad der medgaar baade til Pensionsvæsen, Indkvarteringsgodtgørelse og Sessionsvæsen, for saa vidt det vedrører det militære; men det hører i Virkeligheden ogsaa med. Det er imidlertid nogle underlige Forestillinger, de Herrer militære selv kunne have om, hvad Forsvarsvæsenet koster. Jeg læser saaledes — og det er et autentisk Referat — at i et Foredrag, som en af den højtærede Ministers Kaptajner har holdt ganske nylig, har vedkommende oplyst eller troet at oplyse, at Danmark er det Land, som giver næsten allermindst til Forsvarsvæsenet. Han siger saaledes, at i 1890—91 blev der kun udgivet 18,503,107 Kr. til Forsvarsvæsenet eller kun 8 Kr. 41 Ore pr. Hoved. Men han tager jo ganske fejl; Statsregnskabet oplyser noget ganske andet. Statsregnskabet oplyser, at i det nævnte Aar kostedes der paa Krigsvæsenet ikke mindre end 29,570,667 Kr. Jeg forstaaer overhovedet ikke, hvorledes man kan komme til at nævne et Tal, der er saa meget for lille; der blev for Resten nævnt en hel Række Tal af lignende Bessaffenhed for andre Aars Vedkommende, men jeg tager blot dette enkelte frem. Jeg forstaaer ikke, hvorledes d'Hr. Forsvarsmænd regne; naar de kunne komme 10—11 Mill. for lavt, saa forstaaer jeg, at de kunne komme til det Resultat, at Danmark er det Land, der udgiver mindst til Forsvarsvæsenet. Men vi maa dog ikke sammenligne vort Land med Stormagterne, og det, som vi hde, med det, som Stormagterne hde, til Forsvarsvæsenet. Naar vi sammenligne os med vore nordlige Frænder, med Norge og Sverige, og se, hvad de hde, saa tror jeg, at vi kunne komme til at staa Maal i den Henseende.

Efter at have udtalt disse almindelige Bemærkninger, hvoraf man altsaa vil se, at